

Νέος ΚΟΚ και συγκοινωνίες

του Νικ. Α.Γ. Λιναρδάτου

Πρόστιμα φωτιά φέρνει ο νέος ΚΟΚ» και «Σταθερές θα παραμείνουν οι τιμές των εισιτηρίων». Είναι οι τίτλοι δύο ρεπορτάζ που καταλαμβάνουν ολόκληρη σελίδα σε πρόσφατο φύλλο πρωινής εφημερίδας. Η ανάγνωσή τους μου προκάλεσε αρνητικές αντιδράσεις. Απαγορεύσεις, των οποίων δεν μπορεί να ελεγχθεί η εφαρμογή, καλύτερα να λείπουν. Υπάρχει ένα πρόβλημα. Αντί να επιχειρήσουμε να το λύσουμε με ρεαλισμό και πρακτικότητα, δηλώνει ο ύπουργός ότι θα φτιάξει έναν κατακληκτικό νόμο. Τόν νόμο όμως αναθέτει και τόν κατασκευάζουν καρεκλοκένταυροι και αεροβάτες. Στο τέλος αυτοί ζήσανε καλά και έμεις εδώ χειρότερα.

Όδηγώ άρκετά και μου άρέσει. Με ΙΧ αυτοκίνητο κάνω όλες μου τις αστικές και υπεραστικές μετακινήσεις. Όδηγώ στην πόλη για να αποφυγώ την άναξιοπρεπή ταπεινώσή μου να ίκετετώ τόν άρεσιάνιο ταξιτζή να εύαρεσθηθεί να με πάρει, αν φυσικά τού άρέσει ή φάτσα μου ή τού πάει ο προορισμός μου. Θα με στριμώξει με άλλους δύο-τρεις και θα με ταξιδέψει διά της πιο σχολιάς διαδρομής. Ντολμούς, που λέει ο Τουρκός. Για να μην ύστερήσουμε σε ανατολίτικη κακομοιριά. Τό ταξί είναι δημόσιο μέσο μεταφοράς ανθρώπων και ο τρόπος λειτουργίας του ρυθμίζεται με διοικητικές πράξεις. Άς δοθούν δύο-τρεις άδειες σε ιδιωτικές εταιρείες για μερικές χιλιάδες ταξί και θα δείτε τη διαφορά. Άλλά ποιός τολμάει να τά βάλει με τις εμπλεκόμενες συντεχνίες.

Αυτά ως προεισαγωγή. Και τώρα άς έλθουμε στο θέμα τού πρώτου ρεπορτάζ. Προετοιμάζεται και γρήγορα θα πάει στη Βουλή προς ψήφιση ο νέος Κώδικας Όδικής Κυκλοφορίας (ΚΟΚ), ως βασικό χαρακτηριστικό τού οποίου προβάλλονται τά «τσουχτερά» πρόστιμα. Έτοι, πολλές όδικές παραβάσεις τιμωρούνται με πρόστιμο 700 ευρώ. Έ, λοιπόν, μόλις τεθούν σε ίσχύ οι νέες ρυθμίσεις, έγω, ο όποιοσδήποτε έγω, ο όποιοσδήποτε οδηγός τοποθετώ μέσα στην άδεια οδηγήσεως, άνάλογα με τά οικονομικά μου, με τό κέφι μου, με την πλάκα μου, ένα ή περισσότερα έκατοστάρια (εύρω φυσικά). Πόσοι από τούς άστυφύλακες που θα με έλέγξουν (μία στις χίλιες παραβάσεις) θα άντισταθούν στον πειρασμό; Και έγω έξοικονομώ έως και 600 ευρώ, ποσόν όχι περιφρονητέο. Όταν πριν από πολλά χρόνια έμενα στη Νέα Υόρκη, ή δουλειά γινόταν κατά τόν τρόπο αυτό με ένα πεντοδόλλαρο. Έκτοτε ο Τζουλιάνι τούς έχει έξιγνάει.

Η χρήση τηλεφώνου κατά την όδήγηση θα τιμωρείται με 100 ευρώ και έχουμε τη συνείδησή μας ήσυχη. Έχουμε και χιούμορ. Για να εφαρμοσθεί θα πρέπει να τοποθετήσει ο κ. Πολύδωρας δίπλα στον κάθε οδηγό από έναν άστυφύλακα. Έως όμως πιο πρακτική θα ήταν ή τοποθέτηση ενός κοριού στο πόρτ-μπαγκάζ κάθε αυτοκινήτου ως άπαραίτητη προδιαγραφή κατά την εισαγωγή στην χώρα. Έρώτηση: Έσύ δηλαδή τί θέλεις; Νά μή γίνει τίποτα; Έγω λέω μιά άπλή σκέψη. Άν άποδεικνύεται ότι κατά την ώρα ενός άτυχήματος ο οδηγός έχρησιμοποίησε τό κινητό του, τούτο να άποτελεί έπιβαρυντικό στοιχείο ένοχής.

Τό πρόστιμο για τή μη χρήση ζώνης άσφαλείας θα είναι 350 ευρώ. Κατ' άρχάς ίσχύουν και στην περίπτωση αυτή τά περί δωροδοκίας τού όργανου και πρακτικής άδυναμίας έλέγχου. Πάω όμως ένα μεγάλο βήμα πιο πέρα. Άμφισβητώ τό δικαίωμα να μου έπιβληθεί ή χρήση της ζώνης ως ύποχρέωση. Η χρήση της ζώνης δεν βελτιώνει την ικανότητά μου να οδηγώ με άσφάλεια και ή μη χρήση δεν έχει καμία επίδραση στην επαιδυνότητα με την όποία οδηγώ. Άρα δεν ύπάρχει σχέση με την πρόκληση άτυχήματος και κατά συνέπεια με την πρόκληση σωματικής ή ύλικής βλάβης εις βάρος τρίτου, που είναι τό κακό, τό όποίο θα πρέπει να επιδιώκει να άποτρέψει ή Πολιτεία.

Σε περίπτωση άτυχήματος έγω ώφελούμαι από την χρήση ζώνης. Επίσης τό άσφαλιστικό μου ταμείο γιατί ή ζώνη με προφυλάσσει από βαρύτερο τραυματισμό. Η νοσηλεία και ή άποκατάσταση των τραυματιζομένων σε όδικά άτυχήματα στοιχίζουν στα άσφαλιστικά ταμεία και εταιρείες κατά περίπτωση από σημαντικά έως ύλγιστά ποσά. Και αν μέν πρόκειται για ιδιωτική άσφάλιση, τό πρόβλημα είναι δικό μου. Για τή δημόσια όμως άσφάλιση μπορεί να θεσπισθεί -κάτι τέτοιο κάνουν πολλοί κοιτόφραγχοι- ότι σε περίπτωση που διαπιστώνεται ή κατά τό άτύχημα μη χρήση ζώνης άσφαλείας, τότε δεν ίσχύει έν όλω ή έν μέρει ή ύποχρέωση καταβολής των δαπανών θεραπείας από τόν άσφαλιστικό όργανισμό. Και τότε μου λέτε αν φορώ την ζώνη ή όχι.

Τό δεύτερο ρεπορτάζ αναφέρεται σε δήλωση τού ύπουργού Μεταφορών και Έπικοινωνιών ότι δεν θα αύξηθούν οι τιμές των εισιτηρίων των αστικών συγκοινωνιών της Άθήνας τό 2007, με τό σκεπτικό ότι «οι συγκοινωνίες είναι κοινωνικό αγαθό». Όχι όμως με τή δική μου τσέπη, κύριε ύπουργέ. Ός έπαρχιώτης (έκει γεννήθηκα και αίσθάνομαι έτοι έξουσιοδοτημένος) άγανακτώ. Οι έτήσιες συνολικά ζημιές (που καλύπτονται τελικά από όλους τούς φορολογουμένους) των πέντε συγκοινωνιακών φορέων της πρωτεύουσας (ΕΘΕΛ, ΗΣΑΠ, ΗΛΠΑΠ, Άττικό Μετρό, Προαστιακός) άνέρχονται (χρήση 2005) σε 427,2 έκατομμύρια ευρώ και οι συσσωρευμένες ζημιές τους σε 2.816,4 έκατομμύρια ευρώ (βλέπε «Έστια» 28 Έουνίου 2006). Χωρίς να λογαριάσουμε τις τακτικές έπιδοτήσεις τους. Όχι ψίχουλα δηλαδή.

Γιατί, έγω ο Κεφαλονίτης, έσύ ο Ηπειρώτης, ο Εύρυταν, ο Άκαρναν, κατά τεκμήριο φτωχότερος -οι περιοχές μας είναι με εύρωπαϊκό πιστοποιητικό οι φτωχότερες της Έλλάδος- να πληρώνουμε για να ταξιδεύει σχεδόν τζάμπα ο Άθηναίος; Όστερα γιατί «κοινωνικό αγαθό» οι συγκοινωνίες; Είναι άπλως μία από τις άνάγκες της καθημερινής ζωής. Άν όμως ή Κυβέρνηση θέλει να τις βλέπει ως αγαθό, άς προβεί σε μία πράξη δικαιοσύνης παραχωρώντας τά συγκοινωνιακά μέσα της Άθήνας στον Δέμο Άθηναίων και τούς άλλους της μειζονος περιοχής να τά λειτουργούν με εύθύνη και δαπάναις τους. Δεν φτιάχνε σε τίποτα οι έπαρχιώτες.

Ός κατάληξη μια παρατήρηση: Τά πολλά «κοινωνικά αγαθά» όζουν σοσιαλμανίας, ήγουν λαϊκισμού.